

Čínské nebezpečí – co to představuje pro nás

Jane K., 14. června 2021

[Toto nevypadá dobře](#), zrádná Evropská unie podepsala v prosinci 2020 smlouvu s Čínou, kterou nazvali „Obsáhlá dohoda o investicích“ (Comprehensive Agreement on Investment), aniž by k tomu evropský Parlament dal svůj souhlas. Podle této dohody budou mít evropské výrobní podniky přístup k čínským trhům. Je očekáváno, že na příklad automobilový průmysl, soukromé zdravotnictví a počítačové služby budou mít možnost využívat Číňany na práci v těchto oborech.

Tím pádem vznikají obavy, že Evropa začne vyvážet svoji výrobu do Číny. Údajně evropské zaměstnanecké zákony jsou příliš přísné, je obtížné dát výpověď neschopnému zaměstnanci a Evropané vcelku nedovedou pracovat tak, jako Číňané, kteří nereptají a poslušně pracují od úsvitu do setmění a za minimální mzdu. Evropští pracovníci by si prý hned stěžovali, že práce je na ně příliš těžká, že pracují příliš dlouhé hodiny a údajně jsou schopni soudit svého šéfa, když není všecko tak, jak by chtěli.

Nejsem si jista, jestli je to pravda, ale je jisté, že v komunistické Číně vládne tvrdou pěstí otrokářský řád, který nemá s nikým slitování, takže Číňanům nezbývá nic jiného než mlčet a poslouchat. I když, nutno říci, že i tam se začínají mnozí bouřit a protestují.

Jako příklad, před časem založili inženýři a jiní techničtí pracovníci v Americe „Spolek patnácti.“ Jednalo se o akt soucitu s patnácti kontrolory kvality v čínské továrně na ledničky. Vedení dostávalo stížnosti od uživatelů na kvalitu tohoto zařízení (což je velmi často záležitost návrhu a ne technické kontroly) a tak jednoduše zavedli svých patnáct inspektorů kvality do polí za budovu a tam je nechali zastřelit.

[V současné době je v Evropské unii](#) asi 585 firem, které produkují své zboží v Číně. Bylo očekáváno, že asi 60% z nich jejich podnikání tamtéž ještě víc rozšíří a nutno přiznat, že EU tento přístup podporuje. Mnohým z nich podnikání v Číně vyneslo značné výhody, protože zatím co celá Evropa (a Amerika) stagnovala, lidé seděli zavření doma a nepracovali, Čína fungovala naplno. Průmyslová kolečka se točila stále dál, čímž tato země získala obrovský nádskok.

To samozřejmě není pro nás ani trochu dobré.

Když vezmeme v úvahu dobovačné plány komunistické Číny, která používá Západ pouze na to, aby se od něho naučila, zcizila potřebné patenty a poté, až se bude cítit soběstačná, chce dobýt celý svět a vládnout nám všem. Tento plán není žádné velké tajemství. Čínský místopředseda Čínské vojenské komise a generál Lidové osvobozené armády Či-Haotian, který se aktivně zúčastnil potlačení protestů na Tiananmenském náměstí, tento plán popsal při svém proslovu k hlavním čínským důstojníkům a generálům již v r. 2005, viz překlad jeho proslovu [ZDE](#).

Takže se zdá, že si Evropská unie Čínu předchází. To ale není dobrý tah a vůbec to nesvědčí o jejich politických schopnostech. Spíš to ukazuje na další snahu pokazit co se dá.

Když totiž evropské firmy budou vyvážet svoji produkci do jiné země, zbavují tím své vlastní občany pracovních příležitostí a přitom budují prosperitu cizímu národu, jehož přátelské úmysly

mohou být časově omezené, jak již psáno. Zavádějí produkci jinde, předávají (zdarma) občanům cizí národnosti svá výrobní tajemství, učí je své výrobní postupy a zvyšují tím jejich znalosti, které tam zůstanou, i kdyby později firmu vyvezli zpátky domů a eventuálně mohou být v budoucnu použity proti nim.

To je zhoubná obchodní strategie. Je rovněž vidět, že neznají mentalitu tmnějších lidí a hazardují takto se svými vlastními cennými znalostmi a zkušenostmi. V Číně, když firma dostane zakázku, pro kterou potřebuje dodávky zboží od jiných čínských podnikatelů, tak toto zboží, nebo produkci objedná hned od několika firem. Žádnému z dodavatelů ale nevyjeví kolik dodávek bude potřebovat celkem a už vůbec jim neřekne kdo jiný na stejném projektu pracuje a od koho tuto zakázku mají. Tak obrovská je tam konkurence, že by jim okamžitě celou zakázku ukradli, takže musí držet všechno v tajnosti.

Další omyl je, myslet si, že Čína je opravdu o tolik napřed před Západem. Když se jedná o západní firmu, která tam převezde svoji produkci a své odborníky na její zavedení, to je něco jiného. Tam pak přijde i expertíza, patřičné zařízení, instrukce jak co vyrábět, automatické stroje, atd. Ale když objednáte produkt od existující, čínské firmy, dodáte jim výkresy a přesné specifikace a oni na to „ano, ano, máme už nastavenou automatickou produkci, všechno funguje perfektně.“ Když tam pak přijedete na kontrolu, tak tam v obrovské hale sedí hromada děvčat, které pilně na vaši zakázku pracují a bosí chlápci s košíky běhají od jedné k druhé a přenášejí výrobek z jedné operace na tu další. To je jejich automatizace, to je jejich adaptace japonského kaizen systému, tolik obdivovaného na Západě.

Tyto informace mám z první ruky, moje firma měla pobočku v Hong Kongu a výrobu v provincii Guang-žhou, 3 dny cesty vlakem od vedení firmy.

Hodně naší potravy může být z Číny

Není to ovšem pouze nízká cena výrobků, která láká západní podnikatele do Číny. Jako další, velmi důležitý faktor je možnost používat materiály, nedovolené ve vlastní zemi. V Číně mohou odvážní západní podnikatelé pálit naveliko plasty, natírat produkty škodlivými barvami, používat chemikálie nejhoršího druhu, zamořovat vodu a okolí, zbavovat se odpadu jak si zámou.

To ovšem je velmi škodlivé nejen pro Číňany, ale i pro nás. Pro nás proto, že hodně potravin je dnes dováženo právě z Číny. Je to těžko uvěřitelné, snad proto, že je to tak dobře tajeno, ale hodně našeho jídla přichází právě odtud.

Jak víte, každý produkt musí mít na sobě napsáno, z čeho se skládá. Jenže když budete vyrábět na příklad lečo s uzeninou v konzervě, maso může přijít z Argentiny, rajčata z Číny, papriky z Mexika – což všechno jsou země, které musí tvrdě bojovat se škůdci, kteří tyto produkty napadají a pochopitelně k tomu používají velké množství chemie, u nás často nepovolené. Přesto, až to lečo dáte dohromady se vším všudy, konečný produkt bude mít na sobě napsáno, že byl vyroben v České republice.

A ještě ke všemu, jednotlivé části do tohoto leča dodané obsahují pouze to, co do nich přidal poslední článek jejich výrobního řetězce. Takže když sedlák v Číně postříká rajčata těmi nejjedovatějšími chemikáliemi a pak je prodá do velkoskladu, velkosklad do nich nic dalšího

nepřidá, pak se na štítku objeví pouze „rajčata“ a všechno, co na ně bylo použito předtím je ignorováno.

U mezinárodního obchodu je to to stejné. Čína pošle zásilku rajčat do Itálie, k firmě, která produkuje konzervy s rajčaty. Tato firma k čínským rajčatům přidá něco málo ze svých vlastních, oštitkuje konzervy svými vlastními nálepkami a ejhle – hned tu máme nakládaná rajčata z Itálie a doslova za babku.

Když jsem byla v 90. letech na návštěvě v ČR, tak jsem se velmi podivila, když jsem v obchodě viděla, že český konzervovaný hrášek stál víc, než dovoz stejného produktu z Itálie. Dneska vím proč to tak bylo.

Problém s dovozem potravin z Číny je značný. Nejen že Číňané často pěstují zeleninu hned vedle průmyslových center, kde desítky komínů chrlí denně černá oblaka škodlivých splodin k obloze. Ale ještě ošetřují úrodu jedovatými postřiky, což by u nás nebylo dovoleno. Ani sami nevědí, co používají, nalijí všechno do kanistru, třeba i smíchají několik jedů dohromady a každá rostlinka dostane své, aby je brouci nesežrali.

To je, kde se nám nevyplácí chamtivost Západních podnikatelů, kteří přemístili výrobu do Číny, protože tam nemusí dodržovat přísné ekologické zákony.

Dnes dokonce je povoleno konzervování zeleniny radioaktivním ozařováním a nemyslete, že to není praktikováno i v Evropě. Byla o tomto procesu sepsána smlouva a velká většina států potvrdila svůj souhlas

podpisem. Ozařované potraviny jsou poznat, kazí se zevnitř. Navenek jsou pořád pěkné, ale uvnitř začínají hnit a když je člověk sní, je mu velmi zle.

Amerika už to zažila a zničilo ji to

Jestli bude Evropa pokračovat po stopách Ameriky, která už všim tím prošla, pak dopadneme velmi špatně. V Americe to začalo nenápadně, někdy v 1970. letech, občas některá firma zmizela, ale její výrobky byly dál k sehnání, takže tomu nikdo nevěnoval pozornost. Ale s časem začalo mizet víc a více firem. Velcí podnikatelé, menší firmy – ti všichni to balili a stěhovali se jinam. Ne ve všech státech světa měli stejný úspěch, protože přestěhovat firmu, zaučit cizí personál, který mluví cizí řečí není ani snadné, ani levné. Ale Číňané jsou snaživí a příčinliví, takže se většina vrhla právě tam. A tak se všichni američtí výrobci snažili jak jen mohli, aby zlevnili výrobu a zvýšili své vlastní zisky na úkor druhých a postupně vyvezli skoro všechno.

Dnes není v Americe prakticky žádná výroba. Ocelárny jsou pryč i přes protesty dělníků, kteří stáli u zamčených vrat a domáhali se vstupu – i přesto je vyvezli, neznámo kam. Dnes mají

v Pittsburghu namísto firem, poskytujících zaměstnání, překrásné parky a výroba oceli není žádná, všechno se dováží. Firmy, které zaměstnávaly stovky pracovníků rovněž opustily americkou půdu a přesídlily se neznámo kam, za moře. Obrovské textilní továrny dnes její prázdnotou a jsou předělávány na bytovky, nebo bořeny.

Pro vystudované lidi je velmi málo pracovních příležitostí a mnozí z nich skončí u McDonalda, kde opékají hamburgery. Bývalí profesionální piloti instalují kabelovou televizi a lidé s doktorátem prodávají mobily, životní pojistky, nebo Bible. Mnohé dodávkové firmy mají svá zákaznická centra, nebo technickou podporu na druhém konci světa a velmi často jejich operátorům není snadné rozumět, protože žvatlají napůl v jejich mateřštině. Jak mně řekla jednou filipínská obsluha u benzinové pumpy, když jsem se chystala nastartovat a nepostřehla jsem, že motor už jel: „it' janiñ, it' janiñ.“ Znamenalo to „it's running,“ že mně jede motor.

Co z toho vznikne za pár let?

[Pomalů se začínají projevovat následky](#) krátkozrakého plánování – anebo je to zákeřná akce? Nikdo nechtěl špinu a odpad, spojené s výrobou kovů a tak to skryli v Číně. Čína skoupila celosvětově obrovské množství dolů, odkud vozí základní suroviny, který doma zpracovávají. Nikdo jiný to dělat nechtěl, tak se toho chopili. Touto dobou Čína produkuje 90% oceli, včetně vzácných kovů a mají na tom obrovské zisky. Zamořují si sice svoji vlastní zemi, ale zároveň nás všechny drží pod krk. Co budeme dělat, když nebude materiál na žádné spotřební zboží?

[Výroba aut je obzvlášť ohrožena](#) a jsou obavy, že do dvou let nebudou žádná nová auta ke koupi. Na příklad, jediný výrobce plastových součástí pro auta v Americe zavřel výrobu a ti, kteří tyto součástky prodávali také tak. Takže dnes musí celá Amerika do Evropy, kde je jeden jediný člověk, který obsluhuje jak Ameriku, tak Evropu. Takže co uděláme? Půjdem opět do Číny?

Polovodiče jsou rovněž nedostupné, taky jsou vyráběny v Číně. A protože všichni jako oslové zavřeli kvůli Covidu-19 produkci a s velkými obtížemi ji po několika měsících rozjžděli znovu, hodně dodavatelů mezitím beze stopy zmizelo a dnes začíná být nedostatek skoro všeho.

Čína to dobře ví a připravuje se na budoucnost

[V Americe zcizili Číňané](#) cokoliv se zcizit dalo a v Evropě určitě taky. Patenty, vynálezy, laboratorní procesy, technologické informace, to všechno bylo ukradeno a vyvezeno do Číny. Během posledních let se doslova vrhli na zemědělství a kradli všechno, od zemědělských strojů, zařízení, vybavení, až po osivo. Neunikly jim ani geneticky změněná semena, která produkuje firma Monsanto. Číňan student Vei Kiang Žang, který v Americe studoval biotechnologickou úrodu se nějakým způsobem dostal do speciální místnosti, kde byla tato semena přechovávána a ukradl tam vzorky, reprezentující 75 milionů dolarů ve výzkumu.

Doma v Číně chtějí Číňané upravit 16,5 milionů akrů, což je zhruba velikost Irska, na ornou půdu. Vědí dobře jak důležité jsou potraviny, takže zatím co my pěstujeme rostliny na palivo, anebo necháváme pole ladem, Čína vyrábí potravu a pravděpodobně plánuje později zásobovat celý svět. Za tím účelem také skupují nejruznější firmy jak zemědělské, tak ze všech dalších odvětví. Touto dobou vlastní jak výrobní firmy, tak i přístavy a památky – prostě koupí cokoliv, jen aby získali informace, přístup k průmyslovým tajemstvím a tím nadvládu nad námi.

Jedna třetina všech mezinárodních studentů v Americe, což je asi 360 000 osob, jsou Číňané. Mnozí z nich mohou být skuteční studenti, jiní jsou špióni a s největší pravděpodobností jsou všichni členové komunistické strany, která čítá 90 milionů hlav, z nichž všichni jsou pevně odhodláni zničit Západ a zavést komunismus po celém světě.

Kde není možno technologii ukrást, čínská vláda použije jejich

„Tisíci talentový plán,“ kdy pozve cizí odborníky a zaplatí je, poskytne jim laboratoře, dílny a všecko potřebné na to, aby vyrobili jejich vlastní, čínskou obdobu požadovaného produktu. Tak na příklad najali před časem inženýry od japonské firmy Seiko, aby jim zkonstruovali čínskou obdobu hodinového strojku. Jakmile měli základní návrh hotov, zadarmo ho rozdali svým vlastním výrobcům a dnes má Seiko tvrdou konkurenci v úměrně kvalitních hodinách z Číny.

Amerika byla doslova šokována, když v r. 2020 bylo zjištěno, že čínská vláda finančně podporuje výzkum na univerzitách, platí vybraným profesorům neuvěřitelné částky za to, že jim výsledky jejich práce předají. Někteří z nich jsou také přemístěni do Číny, kde jsou pro ně vytvořeny pracovní podmínky, vhodné pro další výzkum. V letech 2008-2016 takto získali asi 60 000 odborníků, převážně zemědělských. Vybuďovali pro tyto lidi celá města zbrusu nových domů, včetně všeho potřebného, kde hodlali usídlit je a ty další, kteří měli přijít.

Jsou na tom obyčejní lidé v Číně dnes o hodně líp než dříve?

[Číňané sami si ale](#) touto konjunkturou nějak moc nepomohli. Jejich společenský systém je oficiálně diktatura proletariátu, neboli diktatura komunistické strany, která je mnohem horší, než byl komunismus u nás. Ve skutečnosti je ale jejich systém kapitalistický. Běžní lidé nemají žádnou cenu, jsou vesměs nesmírně chudí, takže nic moc se nezměnilo od dob Mao Ce Tunga. Velké množství odpůrců je drženo v koncentračních táborech a u Ujgurů, kteří jsou Muslimové, je zjevná snaha je vyhubit. Asi jeden tisíc koncentračních táborů byl vybudován pro tyto lidi přímo v jejich oblastech, kde jsou vězněni, podrobováni násilné indoktrinaci a nucené, otročké práce. Jsou ale také znásilňováni a mučeni a jsou na nich prováděny pokusy bez jejich souhlasu.

Jakékoliv náboženství je zakázáno a dokonce byl vydán příkaz odstranit náboženské obrázky, nebo symboly z lidských obydlí. Dříve měl hlavní vedoucí firmy 3x tolik, co obyčejný pracovník; dnes má 3000x tolik peněz. Peníze jsou dnes všecko, co v Číně má cenu a lidé neváhají si je vydělávat jakýmkoliv způsobem.

Na vesnicích není žádné zaměstnání a lidé velmi strádají. Ve městě mohou vydělat víc peněz, ale nastěhovat se tam nemohou. Jednak ceny nemovitostí jsou příšerně vysoké, za miniaturní domek v Pekingu se platí přes 30 milionů korun. Co je horší, nově příchozí do měst nemají nárok na žádné sociální zabezpečení, což znamená, že nemohou posílat děti do škol, nemají lékařskou péči a všecko ostatní, co s tím souvisí.

Čína vytvořila svět, který není vhodný pro lidi. Censura je tam neuvěřitelně silná, lidé si ani netroufnou o většině věcí mluvit. Kritizovat vládu, ať už místní, nebo hlavní vedení státu, je naprosto nepřijatelné. Jako příklad, někdo dal na internet článek o tom, jak je těžké se uživit

mimo hlavní města a hlavní výrobní centra. Článek popisoval, jak lidé dojíždějí 1,5 hodiny tam a 1,5 hodiny zpátky každý den, v přeplněném vlaku poté, co ve městě odpracovali 12 hodin denně. To, co vydělají jim často tak tak pokryje hypotéku. Už druhý den byl z internetu tento článek odstraněn. Takže všechno, co v Číně čtete na internetu je připraveno pro vás a neobsahuje to ani kousíček odklonu od toho, co si vláda přeje.

V současné době byly zavedeny speciální telefonní linky na to, aby občané hlásili ty, kteří by cokoliv kritizovali, anebo by popisovali historické události jinak, než vládní verze. Číňané jsou podněcováni, aby nahlásili i své přátele, sousedy či spolupracovníky, kdyby se v jakémkoliv smyslu vyjadřovali jinak, než je vládou diktováno.

Čínský prezident Si Tin-pching dále zrušil časový limit na presidentský úřad, takže volby odpadají a on zůstává prezidentem na doživotí. Před pouhými pěti lety vládl v Pekingu sdružené vedení a různé odlišné názory byly běžně vyjadřovány jeho 9 členy vedoucího výboru. To vše dnes skončilo. Celá čínská situace se tím velmi podobá knize George Orwella, „1984.“ A dokonce internetoví fandové zjistili, že od té doby, co se Si prohlásil za doživotního presidenta, není možno v Číně zadat datum „1984“ do vyhledávače.

Nenávist k Americe je neuvěřitelná. Děti jsou učeny nenávisti už ve školách, někdy je cvičí tím, že je nechávají bojovně propichovat oštěpem zavěšený pytel, naplněný vycpávkama, který má představovat Ameriku. I když proti jednotlivým Američanům běžní lidé nic nemají a dobře s nimi vycházejí, jejich zášť proti této zemi je skoro fanatická.

Velký nátlak na lidi dělá také jejich systém “sociálního kreditu.” Je to systém, který započítává všechno, co člověk dělá, dobré i zlé. Tisíce, možná i miliony kamer v ulicích a v obchodech, které mají rozlišovací schopnost na obličeje, toto podporuje tím, že každý občan je

neustále sledován. Jestliže se zachová nesprávně, ihned je mu ze společenského kreditu odebráno. Na příklad koupit si cigarety, nebo alkohol, okamžitě zkracuje kredit. Po určitých intervalech je hladina kreditu zhodnocena a podle ní člověk buď má dobré zaměstnání, nebo je bez práce, buď má byt, anebo ne a tyto tresty se vztahují na naprosto všechno, co lidé k přežití potřebují.

[Nejen rozlišení obličejů](#) a národnostní příslušnosti je v Číně sledováno, ale také pomocí různých zařízení jsou zjišťovány emocionální pocity u lidí. Toto je prováděno jednak pomocí náramků, které současně měří teplotu, krevní tlak a jiné zdravotní náležitosti. Ale také jsou k tomu používány kamery, kdy stačí pouhé 3-4 vteřiny a elektronický systém zaznamená psychologický stav sledovaného, jestli je vyrovnaný, nebo rozčilený, v depresi, nebo se zlobí, ale také jeho tělesnou teplotu, počet tepů, pohyby očí a jiné.

Tato technologie je v Číně využívána i u uchazečů o zaměstnání, nebo na cestách, kde jsou zbudována místa na zastavení provozu a sledování lidí v autech. Jakmile je zjištěno, že někdo je víc nervózní, to stačí jako důvod pro prohledání auta, nebo zadržení cestujících. Také ve věznicích je tento systém hojně využíván.

Militaristická propaganda je velmi silná a plakáty, propagující službu v armádě jsou časté. Do r. 2025 chce Čína odstranit závislost na západní technologii v klíčových odvětvích. Do té doby čítají, že jednak zcizí ze Západu všechno, co potřebují, anebo je to západní firmy samy dobrovolně naučí, takže pak už Západ nebudou potřebovat. To je zřejmě doba, kdy se chystají vojensky napadnout Ameriku a po ní i nás. Chtějí vyhubit většinu lidstva biologickými zbraněmi, které s neuvěřitelnou horlivostí vyrábějí a rozmístit po celém světě Číňany. Aspoň to je, podle již zmíněného proslovu generála Či-Haotiana, jejich plán.

Možná si řeknete, to je Čína, to se nás netýká. To ale není pravda. Čína je první, je to zkušební provoz a po něm přijdeme my všichni ostatní. Nesmíme zapomínat, že to všechno, co se teď děje je celosvětové; všude a ve všech zemích začala plánderie v ten stejný den a všechna opatření byla naprosto stejná. To znamená, že ti stejní lidé, kteří manipulují Čínu, manipulují i naši vládu a je to jen otázka času, než se všechno to protilidské svinstvo nahrne odtud i k nám.

A pak si vždycky vzpomenu na tu hroznou symboliku, když pražská primátorka Krnáčová předala čínskému prezidentovi klíče od města Prahy a Prezident Zeman s ním podepsal dohodu o spolupráci. Co bylo dohodnuto? Na co se to vztahovalo? Kde jsou výsledky nebo snad důsledky? A co znamenalo nabubřelé gesto předání klíčů od města? Něco takového není jen tak zanedbatelné. Znamená to snad, že jsme se už tehdy dobrovolně vzdali do čínského područí?